

Z

ZAIES

Pda., te. del Fondó de les Neus (xxxvi, 82.123). La z sonora ja prova que no pot tenir res a veure amb el cas. *saya* 'peça de vestir' (SAGIA, *DECH*); i tampoc amb el basc *çai* 'vigilant'. Però és possible que tinguí etimologia semblant amb els pobles castellans *Zayas*, prov. de Toledo, i *Zala* de Sòria, i allí també un *Zayueta* (aclareixin els especialistes si aquests poden venir del basc o no). En tot cas la z sonora del nostre obliga a partir de l'àrab, pot sortir de l'arrel àr. *zayy* 'donar tal o tal forma' (*RMa.* 114.412) amb el verb *nizayy* i el substantiu *zī* «habitus corporis»; però en lloc d'aquesta forma de l'àrab clàssic hi ha una forma vulgar *zayy* «exterieur, forme, mode, usage» i «costume». *Zaies* podria significar, doncs, 'formes', 'arranjaments' d'uns llocs.

Zelma, V. *Selma*

ZET, hipocorístic del NP *Elisabet*.

ZETA, *ZILL*, *ZOTA*, abreujaements o diminutius de *Lluïsa*.

ZIDRALLA, forma derivada del NP *Isidre*.

ZIVA, abreviatura de *Gasiva*.

ZOAIT, Abraham: Beni- *çobayt*, morisc; de Zuqajd, diminutiu de Zäid.

ZOTA, V. *Zeta*

ZUBEBA

Antic castell i vil·la, no identificats, que figuren en el *Rept. Azubeba* (Bof. 370). Sembla ser el mateix que *Zuveva* alq. de la Vall d'Albaida (ib., 470) i amb la mateixa grafia o *Zibueva* figura en altres 8 passatges del *Rept.* La forma sembla bastant clarament la d'un diminutiu aràbic: sens dubte de l'arrel *zbb* 'ser sec, pelut, hirsut', de la qual és derivat *zābīb* 'panses' (cat. ant. *atzebib* = *zabīb* «vinum» 'vi de panses') en *RMa.* 630, *zibībazīb* *PAlc.* D'aquí, doncs, un diminutiu *zubāyyiba* probt. amb el sentit de 'llocs secs, peluts, hirsuts' o bé al·ludint a la gran producció de panses en els pobles de la Marina i de la Vall de Pop, tan ponderada pels docs, medievals (*El Arch*, IV 233 i *passim*).

25

ZUCAINA, V. *Xoca*, *Xocainet*